

FC
FILARMONICA OLTENIA
CRAIOVA

LEGACY
SEASON

CLASSIC MEETS ROMANTIC

23 VINERI
IANUARIE
ora 19:00

**HORIA
VĂCĂRESCU**
vioară

**ELORA
LENCOSKI**
dirijor

WOLFGANG AMADEUS MOZART: Simfonia nr. 1 în Mi bemol major, K. 16
GIOVANNI BATTISTA VIOTTI: Concertul nr. 22 în La minor pentru vioară și orchestră
FELIX MENDELSSOHN-BARTHOLDY: Simfonia nr. 4 în La major, „Italiana”

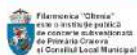

SCAN ME

Filarmonica "Oltenia" Craiova

2026

Calea Unirii, nr. 16
Craiova, Dolj, România
Tel: 0251 414.698
secretariat@filarmonica-oltenia.ro

Prețuri bilete: 50 lei;
15 lei (elevi, studenți, pensionari)
Marșul se găsește la agentia Filarmonica Oltenia
și pe arhivistic.ro
Relații la telefon: 0251.414.698

Partenerii nostri

SPONSOR

www.filarmonicaoltenia.ro

@filarmonicaolteniacraiova1947

filarmonicaolteniacraiova

olteniaphilharmonic

GRAFICA: DANIEL ENE

23 MIERCURI
IANUARIE
ora 19:00

CLASSIC MEETS ROMANTIC

Wolfgang Amadeus Mozart:

Simfonia nr. 1 în Mi bemol major, K. 16

(aprox. 12)

- Molto allegro
- Andante
- Presto

Giovanni Battista Viotti:

Concertul nr. 22 în La minor pentru vioară și orchestră

(aprox. 30')

- Moderato
- Adagio
- Agitato assai

Felix Mendelssohn-Bartholdy:

Simfonia nr. 4 în La major, „Italiana”

(aprox. 34')

- Allegro vivace
- Andante con moto
- Con moto moderato
- Presto

ELORA LENCOSKI
DIRIJOR

HORIA VĂCĂRESCU
VIOARĂ

ORCHESTRA SIMFONICĂ A FILARMONICII “OLTENIA”

ELORA LENCOSKI

Elora Grace Lencoski este originară din Pennsylvania, unde a început să studieze pianul la vârsta de șase ani, iar în prezent locuiește în Tirol, Austria. A absolvit Luzern Hochschule Musik și este director muzical al Unspoken Orchestra din Elveția.

A dirijat primul său ansamblu profesionist, Corul de Stat Polifonic al Turciei, în cadrul masterclass-ului Bruno Walter pentru dirijat coral. În vara anului 2019, a fost asistentul muzical al lui Peter Rundel la Festivalul Taschenoper din Salzburg. Lencoski a dirijat mai multe concerte cu Orchestra Simfonică Vratsa și Orchestra Simfonică de Stat Shumen din Bulgaria. Recent, a fost selectată să participe la Orchestra's Democratic Conducting Competition și a luat parte la London Conducting Workshop, precum și la prestigiosul curs de dirijat avansat St. Andrew's din Scoția, sub îndrumarea lui Sian Edwards.

În plus, este îndrumată de maestrul Pavel Baleff și a luat lecții particulare cu maestrul lituanian Robertas Šervenikas la Bayerische Staatsoper. Primele sale lecții private de dirijat le-a avut cu Steven White de la Metropolitan Opera. Pe parcursul studiilor sale la Cleveland Institute of Music (CIM), unde a urmat o dublă specializare în interpretare vocală și teorie muzicală, a fost asistentă la programul pregătitor de pian al CIM, profesoară de pian, pianistă colaboratoare și, de asemenea, solistă și lector invitat la Cleveland Opera Theater.

Înainte de pandemie, a interpretat selecții din *Apparitions* de George Crumb în cadrul Concertului de Studii de Muzică Nouă de la Mozarteum și a câștigat premiul al treilea la Concursul GMth pentru articolul său de teorie muzicală despre Sonata în sol minor pentru pian a Clarei Schumann. Alte performanțe vocale includ rolul de Alto Solistă în *Gloria* de Mozart, Leonata în *Beatrice* și Benedict, precum și scene din *L'enfant et les sortilèges* și *Le Nozze di Figaro* în cadrul programelor de operă ale CIM, alături de

numeroase apariții în producțiile de operă ale instituției.

În timpul studiilor la Mozarteum, a dirijat orchestra simfonică a universității, Austrian Ensemble for New Music (Önm), NAMES Ensemble, Orchestra Bad Reichenhall, Stiftung Mozarteum Orchester și a participat la masterclass-uri cu Vladimir Fedoseyev, Alondra de la Parra și Alan Gilbert, precum și cu Filarmonica Moravă și Orchestra Simfonică de Stat a Lituaniei. Pe parcursul studiilor la Luzern, a avut ocazia să colaboreze și să concerteze cu Festival Strings Lucerne.

În ultimii ani, Lencoski a susținut mai multe concerte ca pianistă colaboratoare atât în Italia, cât și în Austria. A fost angajată de Orchester Muensingen și Collegium Musicum Luzern. A lucrat în culise și a asistat la repetiții la Festspiele Erl, unde a intervenit și ca pianistă de repetiție, asistentă regizor de scenă și asistentă manager de scenă. În prezent, lucrează la înființarea propriei companii de operă și continuă să dirijeze concerte la München.

HORIA VĂCĂRESCU

Violonistul Horia Văcărescu s-a impus ca unul dintre muzicienii de elită ai timpului nostru. Cu o abilitate naturală și un sunet rafinat, aparițiile sale sunt totdeauna primite cu entuziasm de către public. Presa britanică a scris despre reprezentațiile sale: “o prestație încântătoare”, “virtuozitate extremă”, și l-a numit “un mare talent”. În prezent, Horia se bucură de o carieră internațională de succes ca solist concertist, muzician de cameră și profesor de vioară. Angajamente profesionale l-au purtat pe patru continente, de pe cel american până în Orientul Îndepărtat.

Născut la București într-o familie de muzicieni, Horia Văcărescu începe studiul violii la vârsta de trei ani. La șase ani își face prima apariție publică, iar la cincisprezece ani debutează pe scena simfonică. Paul Ratz, concert-maestru al Operei Naționale din București, i-a fost mentor până la absolvirea Universității Naționale de Muzică din București, după care își continuă studiile în Londra cu regretatul violonist român Eugen Sârbu, fiind singurul său discipol și, ca bursier al Colegiului Regal de Muzică – unde îl are profesor pe Levon Chilingirian (liderul cvartetului Chilingirian) –, pe care îl absolvă cu titlul de Master of music. În anul 2020, Universitatea Națională de Muzică din București îi atribuie lui Horia titlul de Doctor în muzică. Horia este invitat la numeroase festivaluri de muzică pentru a concerta și a susține cursuri de măiestrie. Dintre acestea, amintim: Brighton Festival, City of London Festival, Chilingirian ChamberFest – Anglia, Evmelia Festival – Grecia, Fimu Festival – Franța, Verbier Festival – Elveția, Tenby Arts Festival – Țara Galilor, Festivalul Carl Filtsch – Sibiu, Marile Searate Muzicale ale Bucureștiului, Festivalul Mozart – Brașov. În Marea Britanie, Horia activează pe scene vestite, precum Queen Elizabeth Hall, Saint Martin-in-the-Fields, Purcell Room, Kings Place – unde este invitat să cânte în cadrul cunoscutei serii de concerte London Chamber Music Society și Wigmore Hall. De asemenea, el a concertat în Portugalia la Casa da Música,

Porto, Palacio Foz, Lisabona și Cine-Teatro Louletano, Algarve, alături de Orquestra Clássica do Sul și maestrul Rui Pinheiro. Horia nu uită niciodată să includă muzica românească sau pe cea a contemporanilor în programele sale, aceasta făcând parte din ideologia sa muzicală. Alte apariții care s-au distins sunt reprezentația susținută la Palatul Elisabeta din București în prezența majestăților lor regale Regele Mihai I de România și a Reginei Ana, concertele din S.U.A. – New York și Washington D.C., interpretarea concertului nr.1 de Paganini alături de Orquestra Sinfônica do Teatro Nacional Claudio Santoro, din cadrul Săptămânii Culturii Europene din Brazilia (2016) și prestația din cadrul TEDx București (2018). În anul 2022, alături de alți câțiva colegi, fondează Asociația Cultural-Muzicală Vivendo. Horia a concertat în compania multor colegi distinși, dintre care îi amintim pe Gérard Caussé, Levon Chilingirian, Julian Jacobson, Vladimir Mendelssohn, Alexander Sitkovetsky și Chiho Tsunakawa, precum și sub bagheta unor maeștri consacrați, precum Ludovic Bacs, Petru Sbârcea, Sabin Pautza, Valentin Doni, I. I. Galați, Ovidiu Bălan, Florin Totan, Rui Pinheiro și alții.

WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756 - 1791)

Simfonia nr. 1 în Mi bemol major, K. 16 a fost scrisă de Mozart în anul 1764 (la vârsta de numai opt ani). La acea vreme, copilul-minune Amadeus se remarcase deja pentru colosalul său talent muzical, uimind capetele nobiliare ale Europei care asistau la uimitoarele lui reprezentații concertistice. Însă nu mai puțin, Mozart și-a uluit contemporanii prin precocitatea performanțelor lui componistice. Înzestrat cu o excepțională dotare intelectuală, încă de la o vârstă fragedă, creativitatea lui Amadeus frapa prin originalitatea ideilor și printr-un incredibil simț al proporțiilor estetice. Ceea ce însă pare absolut neverosimil pentru un copil de opt ani rezidă în abilitatea extraordinară a lui Amadeus de a intui ceea ce “spiritul” epocii pretindea de la un compozitor de succes, însușindu-și impecabil tehnicile componistice care să-i asigure audiența dorită. De asemenea, el nu știa doar cum să se exprime și să se facă, astfel, înțeles de către cei cărora li se adresa prin intermediul limbajului său muzical: intuia, mai ales, ceea ce se aștepta de la el în ipostaza de compozitor. Singurul lucru pe care nu a reușit să-l prevadă a rămas destinul contorsionat al vieții sale, faima prăbușită în colbul uitării și gloria ce-i va apune.

Prima Simfonie a fost definitivată în timpul unui turneu întreprins de familia Mozart la Chelsea, Londra. Cu acel prilej, Daines Barrington, membru al Societății Regale din Londra, a întocmit un raport detaliat privind performanțele interpretative ale micului Amadeus, concluzionând: “Este bine-cunoscut faptul că nimeni, cu excepția unui muzician matur, foarte experimentat, n-ar fi capabil să cânte într-o asemenea manieră superioară...”. Însă același Barrington îl observase pe copilul Mozart și în timpul jocului, în acest sens raportul său încheindu-se cu frazele: “în timp ce se juca în prezența mea, a intrat în cameră pisica lui favorită, după care (Amadeus, n. n.) n-a mai vrut să cânte la clavecin până când nu a cedat, după un timp considerabil, la insistențele noastre. De asemenea, obișnuia să alerge prin cameră, jucându-se cu un băț pe post de cal.” În conținutul tematic al Simfoniei nr. 1 transpar

influențe stilistice preluate de la câțiva compozitori (inclusiv de la tatăl Leopold): fiii lui J. S. Bach, în special - Johann Christian Bach, pe care Mozart îl cunoscuse pe parcursul turneului său londonez. După cum scria Neal Zaslaw, unul dintre cei mai competenți biografi ai lui W. A. Mozart din zilele noastre: “Se poate constata o foarte mică diferență privind durata, complexitatea și stilul Simfoniei, K. 16, Simfonia, op. 3 a lui Johann Christian Bach și Simfonia, op. 7 de Carl Friedrich Abel, care păreau să figureze printre modelele fundamentale ale lui Mozart.”

Din punctul de vedere al distribuției orchestrale, partitura lucrării cuprinde două oboaie, doi corni și grupul coardelor, iar conținutul melodic al lucrării este structurat în trei mișcări ce respectă principiul alternanței repede - lent - repede, reflectând originea italiană a genului. De altfel, formula tripartită a părților a dominat primele simfonii mozartiene, abia mai târziu compozitorul recurgând la extinderea mișcărilor componente la un număr de patru secvențe.

Simfonia nr. 1 reține atenția și pentru faptul că partea ei mediană (Andante) conține germenii obsesivului motiv tematic ce va fi dezvoltat de compozitor peste 24 de ani, în finalul Simfoniei “Jupiter”. Motivul “Jupiter” reprezintă, de fapt, o formulă muzicală-standard, ce se întâlnește inclusiv la J. Haydn.

În această primă simfonie mozartiană, alte elemente de interes, cu totul speciale, constau în utilizarea contrastantă a grupurilor formate din trei și din două note (în “perechi opuse”), precum și ingenioasa abordare solistică a cornilor și oboaielor.

GIOVANNI BATTISTA VIOTTI (1755 - 1824)

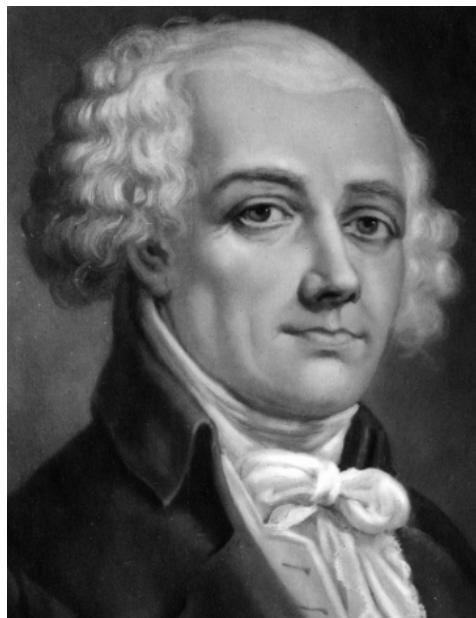
Cel mai faimos violonist din secolul al XIX-lea, despre care probabil nu ați auzit niciodată, a avut o carieră care s-a întins prin toată Europa. A călătorit mult, debutul său la Paris în 1782 a fost un succes fără precedent, a fost unul dintre favoritele reginei Maria Antoaneta, iar debutul său la Londra în 1793 i-a adus laude pentru tonul, tehnica și stilul său de arcuș. A fost fondatorul influenței școli moderne franceze de vioară. Este vorba despre Giovanni Battista Viotti.

Deși importanța lui Viotti nu poate fi subestimată pentru vremea sa, muzica sa pentru vioară nu a intrat în repertoriul standard. Când Viotti a cântat la influentul Concert Spirituel din Paris, criticii muzicali i-au recunoscut talentul: „Sosirea lui Viotti la Paris a provocat o asemenea senzație încât este chiar dificil să o descriem. Oamenii nu mai auziseră niciodată

un talent atât de desăvârșit.” Criticii i-au lăudat sunetul, imaginația în compozițiile sale și au considerat că lucrările sale pentru vioară sunt mult peste orice altceva scris pentru acest instrument.

Așadar, de ce este relativ necunoscut astăzi? O parte din aceasta se datorează carierei sale itinerante și conotațiilor politice. A părăsit Italia, la fel ca mulți instrumentiști, deoarece genul muzical al țării sale natale era opera și, ca violonist, nu putea fi o vedetă. În Franța, și-a cucerit publicul, dar asocierea sa cu familia regală și cercurile aristocratice a luat sfârșit odată cu Revoluția Franceză. În 1792, s-a mutat în Anglia, dar a trebuit să părăsească țara în 1798 pentru Germania, când a fost suspectat că este iacobin și că susține restaurarea Casei Stuart. În 1801, s-a întors în Anglia, unde a început să comercializeze vin. În 1818, s-a întors în Franța pentru a conduce Théâtre Italien și mai târziu Opéra, dar criticile la adresa direcției sale l-au condus înapoi în Anglia, trei ani mai târziu. Scăderea popularității sale i-a afectat și viața artistică.

Viotti a compus 29 de concerte pentru vioară, scrise între 1781 și 1815, care acoperă o gamă largă de stiluri, căutând să găsească ceva pentru fiecare public. Cea mai faimoasă lucrare a sa de astăzi este Concertul pentru vioară nr. 22 în La minor. Lucrarea a fost scrisă pentru publicul londonez, ea folosind o orchestră augmentată, obișnuită în Londra. O lungă introducere orchestrală (tutti) creează o atmosferă de anticipare solemnă, urmată de intrarea contemplativă a solistului, demonstrând atât măiestria tehnică, cât și forța tematică. O mișcare lentă liniștită, frumoasă și extrem de expresivă, oferă un răgaz prin frumusețea sa lirică. Finalul plin de energie încheie lucrarea în forță.

FELIX MENDELSSOHN - BARTHOLDY (1809 - 1847)

Reprezentant de marcă al curentului romantic, Felix Mendelssohn-Bartholdy s-a născut la Hamburg într-o familie de intelectuali înstăriți. Își începe studiile de timpuriu, cu Carl Zelter și Ignaz Moscheles, renumiți pedagogi ai timpului, vădind o mare precocitate și un talent ieșit din comun, pus în valoare și de bogata cultură asimilată (de la limba greacă la științele exacte): la vârsta de ani apare în public ca pianist, iar la 17 ani scrie una din capodoperele sale - Uvertura de concert „Visul unei nopți de vară“.

Întreprinde îndelungate turnee de concerte ca pianist, dirijor și organist în Franța, Anglia și Italia, obținând succese răsunătoare. De numele său este legată una dintre cele mai strălucite perioade ale activității reputatei Orchestre simfonice „Gewandhaus“ din Leipzig, al cărei conducător artistic a fost timp de mai mulți ani. Între anii 1841 - 1842 deține funcția de director muzical general la Berlin, iar în 1843 înființează Conservatorul din Leipzig, unde predă pianul și compoziția.

În plan componistic, lucrările sale relevă frământările epocii romantice, bine temperate însă de desăvârșita concepție structurală. A abordat aproape toate genurile muzicale: piese miniaturale pentru pian și pentru voce și pian, muzică de cameră, șapte uverturi, cinci simfonii, concerte pentru vioară și pian, lucrări vocal-simfonice, opere.

Simfonia nr. 4 în La major, op. 90, este cunoscută sub titulatura Italiană, fiind concepută și desăvârșită în timpul unei lungi călătorii în Italia. Compozitorul nu a dorit să redea un program literar, ci impresiile, emoțiile și sentimentele trezite în sufletul său de peisajul și oamenii acelor locuri. Cu o distribuție orchestrală redusă (câte două flaute, oboae, clarinete și fagoturi, doi corni, două trompete, timpani și grupul corzilor), lucrarea se apropie de spiritul și atmosfera simfoniilor clasice, impresionând prin logica și limpezimea discursului muzical, prin cantabilitate și perfecțiune formală, prin măiestrită transparentă a limbajului orchestral. Prima audiere a avut loc la Londra (13 mai 1833).

Prima parte (Allegro vivace), străbătută de entuziasm și avânt tineresc, evidențiază o tradițională formă de sonată, meșteșugit concepută pe planurile armonic și polifonic (în dezvoltare). Conturul melodic este energic în tema principală și pătruns de un irezistibil fior romantic în tema secundară.

Partea a doua (Andante con moto) contrastează puternic cu prima mișcare; ea redă cu mijloace simple, în tonuri de baladă, atmosfera melancolică. Construcția arhitectonică adoptată este cea de lied tripartit (ABA), ieșind în evidență intonațiile populare ale ideii melodice principale.

Partea a treia (Con moto moderato) reprezintă în fapt un inedit intermezzo, plasat în locul elegantului Menuet sau al energicului Scherzo. Muzica sa, impregnată de un autentic sentiment al naturii, propriu creatorilor romantici, ne conduce în ritm de dans, în secțiunea mediană intervenind un moment evocator, de adâncă vibrație poetică.

Finalul (Presto) se bazează pe inflexiunile specifice ale cunoscutului dans italian Saltarello, exploatat atât în plan melodic, cât și în ceea ce privește metamorfozele dinamico-timbrale.

ELORA LENCOSKI

Elora Grace Lencoski is originally from Pennsylvania, where she began studying piano at six years old, and now resides in Tirol, Austria, after her recent graduation from the Luzern Hochschule Musik. Although the project fell through, she won the position of music director for the Unspoken Orchestra in Switzerland. She conducted her first professional ensemble, the Polyphonic State Choir of Turkey, as part of the Bruno Walter master class for Choral Conducting. In the summer of 2019 she acted as the Musical Assistant to Peter Rundel at the Taschenoper Festival in Salzburg. Lencoski has conducted several concerts with the Vratsa Symphony Orchestra and Shumen State Symphony Orchestra in Bulgaria. She was recently selected to participate in the Orchestra's Democratic Conducting Competition, and has participated in the London Conducting Workshop as well as the competitive St Andrew's Advanced Conducting Course in Scotland with Sian Edwards. Additionally, she studies privately with Maestro Pavel Baleff and has studied privately with the Lithuanian maestro Robertas Šervenikas at the Bayerische Staatsoper. Her first private conducting lessons were with Steven White of the Metropolitan Opera. Alongside her studies at the Cleveland Institute of Music (CIM), where she pursued a double major in vocal performance and music theory, she acted as the CIM piano preparatory program assistant and piano tutor, a collaborative pianist, and was a singer as well as educational guest lecturer at the Cleveland

Opera Theater. Before the pandemic, she sang selections from George Crumb's *Apparitions* for the New Music Studies Concert at the Mozarteum and won third prize in the GMth Competition for her music theory article on Clara Schumann's piano sonata in G minor. Other vocal performances include the Alto Soloist in Mozart's *Gloria*, Leonata in *Beatrice and Benedict*, and scenes from *L'enfant et les sortilèges* and *Le Nozze di Figaro* in CIM's opera scenes programs as well as numerous ensemble appearances in opera productions by CIM. During her studies at the Mozarteum, she has conducted the university's symphony orchestra, the Austrian Ensemble for New Music (Önm), the NAMEs Ensemble, the Bad Reichenhall Orchestra, the Stiftung Mozarteum Orchester, and has participated in master classes with Vladimir Fedoseyev, Alondra de la Parra, and Alan Gilbert, as well as the Moravian Philharmonic and the Lithuanian State Symphony Orchestra. While studying in Luzern, she was able to work and perform with Festival Strings Lucerne. Lencoski performed several concerts in past years as a collaborative pianist in both Italy and Austria. She was professionally engaged by Orchester Muensingen and Collegium Musicum Luzern to cover rehearsals. She worked backstage and observed rehearsals at Festspiele Erl, where she also jumped in as a rehearsal pianist, assistant stage director, and assistant stage manager. She is currently working to found her own opera company and will continue to conduct concerts in Munich.

HORIA VĂCĂRESCU

Violinist Horia Văcărescu has established himself as one of the elite musicians of our time. With natural ability and a refined tone, his appearances are always met with enthusiasm by audiences. The British press has written about his performances, describing them as “a delightful performance,” showing

“extreme virtuosity,” and has called him “a great talent.” At present, Horia enjoys a successful international career as a concert soloist, chamber musician, and violin professor. Professional engagements have taken him across four continents, from the Americas to the Far East.

Born in Bucharest into a family of musicians, Horia Văcărescu began studying the violin at the age of three. At six he made his first public appearance, and at fifteen he debuted on the symphonic stage. Paul Ratz, concertmaster of the National Opera of Bucharest, was his mentor until his graduation from the National University of Music in Bucharest, after which he continued his studies in London with the late Romanian violinist Eugen Sârbu, being his only disciple. As a scholarship student at the Royal College of Music—where he studied with Levon Chilingirian (leader of the Chilingirian Quartet) — he graduated with a Master of Music degree. In 2020, the National University of Music in Bucharest awarded Horia the title of Doctor of Music.

Horia is invited to numerous music festivals to perform and to give masterclasses. Among these are: Brighton Festival, City of London Festival, Chilingirian ChamberFest (England), Evmelia Festival (Greece), Fimu Festival (France), Verbier Festival (Switzerland), Tenby Arts Festival (Wales), the Carl Filtsch Festival (Sibiu), the Grand Musical Evenings of Bucharest, and the Mozart Festival (Braşov).

In the United Kingdom, Horia has performed on renowned stages such as Queen Elizabeth Hall, St Martin-in-the-Fields, Purcell Room, and Kings Place—where he has been invited to perform as part of the well-known

London Chamber Music Society concert series—as well as Wigmore Hall. He has also performed in Portugal at Casa da Música (Porto), Palácio Foz (Lisbon), and Cine-Teatro Louletano (Algarve), together with the Orquestra Clássica do Sul and conductor Rui Pinheiro.

Horia never forgets to include Romanian music or works by contemporary composers in his programs, as this forms part of his musical ideology. Other notable appearances include a performance at Elisabeta Palace in Bucharest in the presence of Their Royal Majesties King Michael I of Romania and Queen Anne, concerts in the USA—New York and Washington, D.C. — the performance of Paganini's Violin Concerto No. 1 with the Orquestra Sinfónica do Teatro Nacional Claudio Santoro during the European Culture Week in Brazil (2016), and his appearance at TEDx Bucharest (2018).

In 2022, together with several colleagues, he founded the Vivendo Cultural-Music Association. Horia has performed alongside many distinguished colleagues, among whom are Gérard Caussé, Levon Chilingirian, Julian Jacobson, Vladimir Mendelssohn, Alexander Sitkovetsky, and Chiho Tsunakawa, and under the baton of renowned conductors such as Ludovic Bacs, Petru Sbârcea, Sabin Pautza, Valentin Doni, I. I. Galaţi, Ovidiu Bălan, Florin Totan, Rui Pinheiro, and others.

WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756 - 1791)

Symphony No. 1 in E-flat major, K. 16 was written by Mozart in 1764, when he was only eight years old. By that time, the child prodigy Amadeus had already distinguished himself through his colossal musical talent, astonishing the noble elites of Europe who attended his remarkable concert performances. No less striking, however, was the precocity of Mozart's compositional achievements, which equally amazed his contemporaries. Endowed with exceptional intellectual gifts, from a very early age Amadeus's creativity stood out for the originality of his ideas and for an incredible

sense of aesthetic proportion.

What seems almost unbelievable for an eight-year-old child lies in Amadeus's extraordinary ability to intuit what the “spirit” of the age demanded of a successful composer, flawlessly assimilating the compositional techniques that would ensure the desired reception. Moreover, he not only knew how to express himself and thus be understood by those to whom he addressed his musical language; above all, he sensed what was expected of him in his role as a composer. The only thing he failed to foresee was the

contorted destiny of his life, the collapse of his fame into the dust of oblivion, and the setting of his glory.

The First Symphony was completed during a tour undertaken by the Mozart family in Chelsea, London. On that occasion, Daines Barrington, a member of the Royal Society in London, drew up a detailed report on the interpretative abilities of the young Amadeus, concluding: "It is well known that no one, except a very mature and highly experienced musician, would be capable of performing in such a superior manner..." Yet the same Barrington also observed the child Mozart at play; in this respect his report ends with the following remarks: "While he was playing in my presence, his favorite cat entered the room, after which (Amadeus, editor's note) refused to play the harpsichord until he eventually gave in, after a considerable time, to our insistence. He also used to run around the room, playing with a stick as if it were a horse."

In the thematic content of Symphony No. 1, stylistic influences can be discerned from several composers (including his father Leopold): the sons of J. S. Bach in particular—especially Johann Christian Bach, whom Mozart had met during his London tour. As Neal Zaslaw, one of the most authoritative contemporary biographers of W. A. Mozart has

written: "One can observe only very small differences in duration, complexity, and style between Symphony K. 16, Johann Christian Bach's Symphony, op. 3, and Carl Friedrich Abel's Symphony, op. 7, which seem to have been among Mozart's fundamental models."

From the point of view of orchestration, the score calls for two oboes, two horns, and the string section, and the melodic content of the work is structured in three movements that follow the principle of alternation fast – slow – fast, reflecting the Italian origins of the genre. Indeed, the tripartite structure dominated Mozart's early symphonies; only later did the composer expand the number of movements to four.

Symphony No. 1 is also noteworthy for the fact that its middle movement (Andante) contains the germs of the obsessive thematic motive that the composer would develop 24 years later in the finale of the "Jupiter" Symphony. The so-called "Jupiter" motive was in fact a standard musical formula, also found in the works of J. Haydn.

In this first Mozart symphony, other particularly interesting elements include the contrasting use of groups of three and two notes (in "opposed pairs"), as well as the ingenious, quasi-soloistic treatment of the horns and oboes.

GIOVANNI BATTISTA VIOTTI (1755 - 1824)

The most famous violinist of the nineteenth century whom you have probably never heard of had a career that spanned the whole of Europe. He traveled extensively; his debut in Paris in 1782 was an unprecedented success; he became one of Queen Marie Antoinette's favorites; and his London debut in 1793 earned him praise for his tone, technique, and bowing style. He was the founder of the influential modern French violin school. This was Giovanni Battista Viotti.

Although Viotti's importance in his own time cannot be overstated, his violin music did not enter the standard repertoire. When Viotti performed at the influential Concert

Spirituel in Paris, music critics acknowledged his talent: "Viotti's arrival in Paris caused such a sensation that it is difficult even to describe it. People had never before heard such a consummate talent." Critics praised his tone and the imagination of his compositions, considering his works for violin far superior to anything else written for the instrument.

So why is he relatively unknown today? Part of the reason lies in his itinerant career and in political circumstances. Like many instrumentalists, he left Italy because the dominant musical genre of his native country was opera, and as a violinist he could not become a star there. In France, he won over

audiences, but his association with the royal family and aristocratic circles came to an end with the French Revolution. In 1792 he moved to England, but in 1798 he was forced to leave for Germany after being suspected of being a Jacobite and of supporting the restoration of the House of Stuart. In 1801 he returned to England, where he began trading in wine. In 1818 he returned to France to lead the Théâtre Italien and later the Opéra, but criticism of his management brought him back to England three years later. The decline of his popularity also affected his artistic activity.

Viotti composed 29 violin concertos, written between 1781 and 1815, which cover a

wide range of styles and seek to offer something for every audience. His most famous work today is the Violin Concerto No. 22 in A minor. The piece was written for London audiences and employs an expanded orchestra typical of the city. A long orchestral introduction (tutti) creates an atmosphere of solemn anticipation, followed by the contemplative entrance of the soloist, demonstrating both technical mastery and thematic strength. A calm, beautiful, and highly expressive slow movement provides a moment of repose through its lyrical beauty. The energetic finale brings the work to a powerful close.

FELIX MENDELSSOHN - BARTHOLDY (1809 - 1847)

A prominent representative of the Romantic movement, Felix Mendelssohn-Bartholdy was born in Hamburg into a wealthy intellectual family. He began his studies early under Carl Zelter and Ignaz Moscheles, renowned teachers of the time, demonstrating remarkable precocity and extraordinary talent, further enriched by a broad cultural education (from Greek language to the exact sciences). At the age of nine, he made his public debut as a pianist, and at seventeen, he composed one of his masterpieces – the Concert Overture “A Midsummer Night's Dream.”

He undertook extended concert tours as a pianist, conductor, and organist in France, England, and Italy, achieving great acclaim. His name is associated with one of the most brilliant periods in the history of the renowned Gewandhaus Symphony Orchestra of Leipzig, where he served as artistic director for several years. Between 1841 and 1842, he was General Music Director in Berlin, and in 1843 he founded the Conservatory in Leipzig, where he taught piano and composition. In terms of composition, his works reflect the inner tensions of the Romantic era, though tempered by a refined sense of structural balance. He composed in nearly all musical genres: miniatures for piano and voice, chamber music, seven overtures, five symphonies,

violin and piano concertos, vocal-symphonic works, and operas.

His Symphony No. 4 in A major, Op. 90, is widely known as the Italian Symphony, having been conceived and completed during a long journey through Italy. Rather than depicting a literary program, the composer sought to convey the impressions, emotions, and feelings awakened in him by the landscapes and people of that region. Scored for a modest orchestra (two flutes, oboes, clarinets, and bassoons; two horns, two trumpets, timpani, and strings), the work echoes the spirit and atmosphere of Classical symphonies, impressing with its logical and clear musical narrative, lyrical character, formal perfection, and the masterful transparency of its orchestral writing. The premiere took place in London on May 13, 1833.

The first movement (*Allegro vivace*) is infused with youthful enthusiasm and momentum. It follows a traditional sonata form, skillfully developed both harmonically and polyphonically. The main theme has an energetic melodic contour, while the secondary theme is imbued with an irresistible romantic fervor.

The second movement (*Andante con moto*) contrasts strongly with the first; with

simple means and in ballad-like tones, it conveys a melancholic atmosphere. Its architectural structure follows a tripartite lied form (ABA), highlighting the folk-like intonations of the main melodic idea.

The third movement (Con moto moderato) is in fact a unique intermezzo, replacing the elegant Minuet or the vigorous Scherzo. Its music, filled with a genuine sense

of nature typical of Romantic composers, leads us in a dance rhythm, with the central section featuring an evocative moment of deep poetic resonance.

The final movement (Presto) is based on the characteristic inflections of the well-known Italian dance Saltarello, which Mendelssohn explores both melodically and through dynamic and timbral transformations.

DISTRIBUȚIE ORCHESTRĂ

/ 23 ianuarie 2026

Vioara I

Octavian GORUN
concertmaestru
Steliana BORDEIANU
șefpartidă
Cristina LOVEANU
Valentin ILIUȚĂ
Simona PETRENCU
Gigel MILCU
Dan PREDOI
Cătălina SAVU
Cătălin SASU
Dan FLORICĂ

Vioara a-II-a

Roxana ILIUȚĂ
șefpartidă
Valeriu EFREM
Iuliana PREDOI
Adrian BADEA
Alin ROMAN
Darius MELENCOVICI
Iulian STAN
Marian ROMAN

Violă

Titu CURTEANU
solist instrumentist
Elena ORAVET
șefpartidă
Dorina RADOSAVLEVICI
Rebeca TĂNASIE

Andreea CĂPĂȚÂNĂ
Mariana MORARU
Andreea ODINĂ *

Violoncel

Ionuț VOINEA
solist instrumentist
Rucsandra HALIȚCHI
Raluca PESCLEVEI
Elvis CIUCULESCU
șefpartidă
Maryia POPOVA

Contrabas

Ion BIROVESCU
solist instrumentist
Ciprian CÎTU
Traian BADEA

Flaut

Ciprian ION
solist instrumentist
Yurii TOVARNYTSKYI

Oboi

Constanța SCLIFOS
solist instrumentist
Andreea TECUȚĂ
Irina ȚAPEȘ
șefpartidă

Clarinet

Eugen DUMINICĂ
solist instrumentist
Nicușor ȘERBAN

Fagot

Lacezar PAVLOV
Daniela STATKOVA

Corn

Roxana BUȘCĂ
Marcu DIACONU

Trompetă

David COTOI
solist instrumentist
Dumitru STĂNESCU

Timpani

Anna TOVARNYTSKA

**colaborator*

 FILARMONICA OLTENIA CRAIOVA

 LEGACY

REQUIEM

DAVID SCHLAGER
dirijor

ANNIE FASSEA
soprană

BENJAMIN SATTLECKER
bariton

**ORCHESTRA SIMFONICĂ
ȘI CORALA ACADEMICĂ
ALE FILARMONICII „OLTENIA”**

MIHAIL ȘTEFĂNESCU
dirijor cor

30 VINERI
IANUARIE
ora 19:00

JOHANNES BRAHMS:
Un Recviem German pentru soliști, cor și orchestră, op. 45

 SCAN AICI

Filarmenia "Oltenia" Craiova

Căminul nr. 14
Craiova, Județul Dolj
701 607 46.619
www.filarmeniadolj.ro

Prețuri bilet: 60 lei;
15 lei (copii, studenți, pensionari)
Biletul cu grădă de 20 de lei este disponibil
doar la distribuție.

Angajați în colaborare: 827.814.808

Parteneri media:

EXPLORE
DISTRIBUTIE

REDUCE RO

Parteneri media:

EXPLORE
DISTRIBUTIE

REDUCE RO

Sponsori

Caiet-program realizat de Radu Jianu
Traducere text: Cosmina Titea
GRAFICĂ: DANIEL ENE

Parteneri media

